

УДК 785.7

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/63-2-9>**Аліна ПОПОВА,***orcid.org/0000-0001-5534-073X**аспірантка кафедри академічного і естрадного вокалу та звукорежисури
Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв
(Київ, Україна) aleftinapopova@yahoo.com*

ІНТЕГРАЦІЯ ДЖАЗОВОГО ВОКАЛУ У ВИКОНАННІ ЕСТРАДНИХ АРТИСТІВ КИЄВА

Мета статті – дослідити деякі аспекти процесу інтеграції джазового вокалу у виконавську інтерпретацію естрадних артистів Києва. **Методологія дослідження** базується на застосуванні методів аналізу (для здійснення музикознавчого аналізу творів та вокальних прийомів у піснях естрадних артистів Києва), порівняння (для здійснення процесу компаративного аналізу характеристик джазових прийомів у творах естрадних вокалістів та формулювання композиційної концепції елементів імпровізації) й узагальнення (для формулювання висновків статті). **Наукова новизна** дослідження полягає у висвітленні проблеми співвідношення формотворчих принципів інтеграційного процесу елементів джазової імпровізації у естрадний вокал артистами Києва та експозиції їх у сценічному виконанні. **Висновки.** Інтеграція джазового вокалу у виконанні естрадних артистів Києва – дуже цікавий, стрімкий у своєму розвитку процес, що вже сформував певні тенденції та традиції, проте потребує більшого дослідження для висвітлення проблематики. Джазовий вокал стає все більш популярним серед естрадних артистів у Києві. Його інтеграція в їх виконавські навички дозволяє розширити свій репертуар та додати новий стиль до своїх виступів. Джазовий вокал також впливає на стилістику виконавців, допомагаючи їм створити унікальний артистичний образ. Інтеграція джазу додає нотку сучасності та оригінальності до виступів естрадних артистів, дозволяючи їм виділятися на музичній сцені. На основі дослідження можна зробити висновок, що інтеграція джазового вокалу у виконанні естрадних артистів Києва має позитивний вплив на їх творчість, розширює їх музичні можливості та сприяє розвитку музичної сцени у місті.

Ключові слова: джазовий вокал, естрадні артисти, інтеграція, стилістика, техніка, Київ, реттл, скрім, белтінг, твенг, мелізматика, імпровізація, сучасні вокальні прийоми, джаз, блюз, музична форма, естрадні вокалісти Києва.

Alina POPOVA,*orcid.org/0000-0001-5534-073X**Postgraduate student at the Department of Academic
and Variety Vocal and Sound Directing
National Academy of Management of Culture and Arts
(Kyiv, Ukraine) aleftinapopova@yahoo.com*

INTEGRATION OF JAZZ VOCALS PERFORMED BY POP ARTISTS OF KYIV

The purpose of the article is to explore certain aspects of the integration process of jazz vocal in the performance interpretation of popular artists in Kyiv. **The research methodology** is based on the application of analysis methods (to conduct musicological analysis of works and vocal techniques in the songs of popular artists in Kyiv), comparison (to carry out a process of comparative analysis of jazz characteristics in the works of popular vocalists and the formation of compositional improvisation elements) and generalisation (to formulate the conclusions of the article). **The scientific novelty** of the research lies in the illumination of the problem of the relationship between the formative principles of the integration process of jazz improvisation elements in popular vocalists' performances in Kyiv and their exposition in stage performance. **Conclusions.** The integration of jazz vocal in the performance of popular artists in Kyiv is a very interesting and rapidly developing process that has already formed certain trends and traditions but requires further research for in-depth exploration. Jazz vocal is becoming increasingly popular among popular artists in Kyiv. Its integration into their performing skills allows them to expand their repertoire and add a new style to their performances. Jazz vocal also influences the stylistics of performers, helping them create a unique artistic image. The integration of jazz adds a touch of modernity and originality to the performances of popular artists, allowing them to stand out in the music scene. Based on the research, it can be concluded that the integration of jazz vocal in the performance of popular artists in Kyiv has a positive impact on their creativity, expands their musical possibilities, and contributes to the development of the music scene in the city.

Key words: jazz vocal, popular artists, integration, stylistics, technique, Kyiv, rattle, scream, belting, twang, melisma, improvisation, contemporary vocal techniques, jazz, blues, musical form, popular vocalists in Kyiv.

Актуальність теми дослідження. Ця наукова стаття присвячена дослідженню та аналізу процесу інтеграції джазового вокалу у виконанні естрадних артистів Києва. Джазовий вокал, з його характерними стилістичними особливостями та імпровізаційними елементами, знаходить все більшу популярність серед естрадних виконавців. У даній статті будуть розглянуті історичні корені джазового вокалу, основні стилі та техніки, а також роль та значення джазового вокалу у виконанні естрадних артистів Києва. Дослідження базується на аналізі відомих виконавців та їхнього стилю виконання, розбору вокальної техніки та виконавських прийомів. Результати дослідження підтверджують важливість інтеграції джазового вокалу у репертуарі естрадних артистів та його вплив на художній розвиток та розширення музичних можливостей. Джазовий вокал – це неперевершена форма музичного мистецтва, яка має свої коріння у великій і багатошаровій історії. Джазовий вокал завжди був особливим і унікальним, бо пройшов стрімкий шлях від маленьких клубів до великих театрів і соціалізуючись, став квінтенцією еклектики багатьох жанрів, що переплітаючись між собою створили той неповторний джаз, який цінують мільйони глядачів та слухачів по всьому світу. Він надавав можливість виконавцям не тільки розширити музичні кордони, але й впливати на культуру взагалі. Здійснення більш детального аналізу окремих досліджень та публікацій з цих тематик дозволить отримати глибше розуміння розвитку та впливу джазу в Україні, а також виявити нові тенденції та перспективи для майбутнього розвитку цього мистецтва. У даній статті будуть розглянуті основні аспекти інтеграції джазового вокалу у виконанні естрадних артистів Києва. Дослідження зосередиться на стилістичних особливостях джазового вокалу, його впливові на виконавську техніку та розвиток художнього виразу. Також будуть проаналізовані впливи великих джазових вокалістів на естрадних артистів, а також роль джазового вокалу у репертуарі естрадних виконавців у Києві. Ця стаття надасть важливі відомості для професіоналів музичної сфери, а також сприятиме подальшому розвитку джазового вокалу у контексті естрадного мистецтва Києва.

Аналіз досліджень і публікацій. Аналіз досліджень і публікацій щодо джазового мистецтва в Україні виявляє різноманітність тематики, підходів та джерел, що висвітлюють розвиток цього жанру в Україні. З точки зору на аспекти історичного огляду багато дослідників зверталися до історії розвитку джазу в Україні, починаючи

з його появи в кінці 1920-х років і до сьогодення. Вони розглядають формування перших джазових гуртів, роль українських музикантів у світовому джазі, вплив політичних та культурних факторів на розвиток жанру, а також його трансформацію протягом років. Це детально можна прослідкувати у багатьох працях українських музикознавців, а саме: В. Конончук (Конончук, 2011: 99–102) та І. Горват, І. Вассенбергер (Горват, Вассенберг, 1980: 119). Дослідницькі набуток також зосереджуються на різних жанрах джазу в Україні, таких як свінг, біг-бенди, модерн-джаз, ф'южн тощо. Вони аналізують стильові особливості кожного жанру, розглядають його вплив на музичну культуру країни та виконавців. Цей аспект добре висвітлено у статті М. Толочик (Толочик, 2012: 167–171) та у монографії Лі Шуай, Ю. Лошкова (Шуай, Лошкова, 2019: 183). Також багато дослідників детально вивчають творчість та внесок в українську джазову сцену різних виконавців. Вони аналізують їх музичний стиль, репертуар, техніку та інноваційність, а також вплив на розвиток жанру в Україні та за її межами. Велика увага приділяється дослідженню джазових фестивалів, концертних заходів та інших подій, що відбуваються в Україні. Вони аналізують їх вплив на популяризацію джазу, залучення талановитих виконавців та розвиток музичної сцени. Дуже гарно висвітлює цей матеріал С. Безпала (Безпала, 2014: 339–346) у своїй науковій статті. Деякі дослідники зосереджуються на сучасних трендах у джазовому мистецтві, таких як експерименти з жанровим поєднанням, використання нових технологій та звукових ефектів, вплив світових тенденцій на український джаз. Цей огляд вказує на широкий спектр досліджень і публікацій, що розглядають джазове мистецтво в Україні, тому тут можна виділити роботи Кириченко І. (Кириченко, 2013: 80–84), Журби В. (Журба, 2016: 108–117) та Закуса І. (Закус, 2017: 562–564). **Мета статті.** Виявити, дослідити та проаналізувати різні аспекти процесу інтеграції джазового вокалу у виконавську інтерпретацію естрадних артистів у Києві.

Виклад основного матеріалу. Джаз є одним із визначних музичних жанрів, який має глибокий вплив на розвиток музики по всьому світі. Україна, як країна з багатою музичною спадщиною, не залишилася осторонь цього впливу. Впровадження джазових елементів у естрадну музику стало значною подією в українській музичній сцені, що сприяло розширенню жанрового розмаїття та виникненню нових творчих напрямків. З точки зору історичного контексту джазова музика почала активно з'являтися в Україні

у 1920–1930-х роках, коли в країні відбувалися соціально-політичні зміни та культурна революція. Цей період був характеризований великою кількістю концертів і фестивалів, на яких виконувалися як класична, так і джазова музика. Українські музиканти почали досліджувати і використовувати джазові елементи у своїх творчих випусках, що відкрило нові горизонти для розвитку естрадної музики. Одним із осередків українського джазового мистецтва вважають Одесу. У 1920-х роках у місті було багато бендів, що грали шиммі, ванетек та матчіш. Однак, перший офіційний український джаз-бенд з'явився в Харкові під керівництвом студента музикально-драматичного інституту Юлія Мейтуса у 1924 році. Вже через рік, цей український джаз-бенд дав свій великий сольний концерт. Протягом 1920-х та 1930-х років український джаз розвивався і ставав популярним явищем у культурному житті міста. Джаз-концерти, джазові вечірки та танці з джазовою музикою стали невід'ємною частиною одеського суспільства того періоду. Українські джазові виконавці, які співпрацювали з місцевими театрами та музичними гуртами, активно долучалися до цього музичного руху. Часто відбувалися експерименти з поєднанням джазу з народними мотивами та мелодіями. Це дозволяло створювати унікальні та оригінальні звучання, які відзначалися своєю витонченістю та енергією. Український джазовий рух у Одесі витримував випробування часу та політичні зміни. Незважаючи на різні періоди репресій і заборон, музиканти продовжували грати джаз, виконувати нові композиції та просувати жанр серед широкої публіки. Українські джазові вокалісти, такі як Соломія Крушельницька, Тетяна Кривич, Артем Мендже, Андрій Соліщанський та багато інших, здобули популярність в Одесі та потім розповсюдилися далеко за її межами. У 1930-тих роках джаз швидко поширювався по великих українських містах, таких як Харків, Одеса, Дніпропетровськ і Київ. Проте варто відзначити, що більшість українських джазменів та джаз-виконавців того періоду були російськомовними і переїхали до столиці СРСР, де продовжили свою кар'єру. Серед них були видатні джазисти, такі як Леонід Утьосов, Олександр Цфасман, Леонід Теплицький, Яков Скоморовський. Багато з них пропагували не тільки «чистий» афроамериканський джаз, але й так званий «теа-джаз», що поєднував в собі вокальні виступи та театралізовані дійства. Цей стиль надавав можливість додати елементи шоу та інтриги до виконання музики. Вони виступали не лише як музиканти, але і як енергійні вокалісти та актори, що додавало джазу

нову вимірність та популярність серед аудиторії. Хоча джаз був поширений у великих українських містах, виконавці з українським корінням зазвичай знаходилися поза межами України та продовжували свою творчу діяльність у столиці. Незважаючи на це, їх внесок у розвиток джазу і культурного життя не може бути недооцінений, і вони залишаються видатними постатями в історії українського джазового мистецтва. У Львові, який у 1930-х роках був частиною Польщі, також існували декілька джазових ансамблів. Проте, документальних записів цих музикантів майже не збереглося, залишилися лише фотографії та згадки в пресі. Єдиним винятком є Львівський Теа-Джаз та Рената Яросевич з їхньою піснею «Перший знак». Їхні виступи створювали атмосферу неповторного звучання та ритму, які приваблювали слухачів. Вони переносили дух американського джазу у мальовничі куточки Львова та допомагали створити особливу атмосферу свободи та енергії, що були притаманні для джазового мистецтва.

Під час періоду «ждановщини», коли комуністи розпочали боротьбу з «націонал-буржуазними» проявами в культурі, джаз стикнувся з найгіршими часами свого розвитку. Під удар опинились опери про Богдана Хмельницького та фільми Довженка, а вже не кажучи про музику, яка приходила з США. Цей період пригнічення джазу в радянському Союзі мав серйозні наслідки для розвитку цього музичного жанру в Україні. Музикантам та шанувальникам джазу довелося пристосовуватися до нових обмежень та змінювати свої виступи, щоб відповідати ідеологічним вимогам. Багато талановитих джазових музикантів були обмежені у своїй творчості, а їхні можливості для виступів та записів були значно зменшені. Офіційна пропаганда намагалася відобразити джаз як небезпечний та аморальний жанр, що загрожує комуністичним цінностям. Незважаючи на ці випробування, джаз в Україні все ж зберігав свою популярність серед шанувальників музики. Таємно слухати і виконувати джаз стало одним з способів вираження свободи самовираження та протесту проти суворих культурних обмежень. Багато музикантів продовжували вивчати та виконувати джаз, хоча це було заборонено чинною владою. Цей період склався з суперечностей та секретної підпільної культурної сцени, де джаз залишався незгадуваним джерелом музичної самовиразності та свободи. Нарешті, після скорочення ідеологічного тиску на культуру в кінці 1950-х років, джаз знову зміг ожитися в Україні. Нове покоління музикантів почало розвивати та виконувати джаз, вносячи свої інновації та експерименти в цей жанр.

Українські джазмени стали більш відкритими до міжнародного спілкування та обміну досвідом з колегами з інших країн. Цей новий етап стало свідченням відродження джазу в Україні та початку його подальшого розвитку. Лише під кінець періоду хрущовської «відлиги» джаз почав повертатись до життя в Україні. В 1962 році з'явився столичний джазовий оркестр «Дніпро», керманічем Ігор Петренко, а потім – Гіві Гачічеладзе. Саме «Дніпро» випустив першу українську джазову платівку, яка складалась з трьох яскравих композицій – «Фантазія», що була варіацією на пісні композитора Ігора Шамо, а також композицій відомих джазменів США Дж. Едерлі та К. Джонса. Того ж року український композитором В.Симоненко було засновано Київський джаз-клуб, який став першим джазовим клубом в Україні. А пізніше було засновано ряд джазових клубів у містах та містечках України, таких як: Сміла, Бердянськ та ін. 1967 рік ознаменувався тим, що відбувся перший джазовий фестиваль під назвою «Джаз-сейшн». У другій половині 1960-х та першій половині 1970-х років українська джазова сцена переживала перехід від біг-бендів до тріо та комбо складів, а також відзначалася преобладанням свінгу, бопу та діксіленду в її звучаннях. Перший повноцінний і збережений до наших днів джазовий запис належить львівському ансамблю «Медікус», який виступив на польському фестивалі «Джаз над Одрою». У період того часу серед найбільш цікавих українських джазменів варто зазначити гітариста Енвера Ізмайлова та трубача Валерія «Колеса» Колесникова.

У роки незалежності джаз набув небувалого підйому – майже у кожному місті є музиканти, що активно створюють бенди, оркестри, великого розмаху набуває фестивальний рух де виступають не тільки наші виконавці, а й зірки світового джазу.

Інтеграція джазових елементів у естрадну музику привела до появи нових жанрових поєднань та стилів. Українські музиканти використовували джазові гармонії, ритми та імпровізаційні прийоми у своїх піснях, надаючи їм більш сучасного й оригінального звучання. Такі жанрові поєднання, як джаз-поп, джаз-рок, джаз-фанк, отримали популярність серед слухачів та стали необхідною складовою естрадної музичної сцени. Вплив на стилістику і виконавську майстерність. Ось, наприклад, в середині 90-х молода співачка Марина Одольська, що стала популярною після фестивалю «Таврійські ігри» випускає декілька пісень із специфічною вокальною подачею, що характерна для музики у стилі джаз-соул. Марина привернула увагу своїм незвичайним тембром

голосу, який дещо нагадував тембр голосу Глорії Гейнор та частково Чака Хан, бо замість звичного, природного звучання голосу слухачі вперше почули такий вокальний прийом, як реттл (англ. rattle), який є одним з ефектів, що використовуються в сучасній вокальній техніці. Цей прийом характеризується швидким тремоло або дрожем голосу, що створює враження вібрації або дроту. Під час виконання реттлу вокаліст швидко виконує повторювані легкі тремоло або дроти звуків на одному тоні або між двома нотами. Це створює враження руху або дроту голосу, додаючи експресивності та виразності до виконання. Реттл може бути використаний як ефектний прийом у різних музичних жанрах, включаючи поп, рок, соул, джаз та блюз. Він додає текстурність та виразність до вокального виконання, дозволяючи виконавцю передати емоції та створити особливу атмосферу в музиці. Також Мариною Одольською було використано елементи мелізматичного руху у піснях: «Розлука» та «Літак» та «Божевільна». Незвична гармонія, аранжування та наявність яскравих вокальних мелодій довго тримали ці пісні в українських чартах естрадної музики.

Джазові елементи не тільки збагатили жанровий арсенал естрадних музикантів, але й значно вплинули на їх стилістику та виконавську майстерність. Джазова імпровізація та гармонічна складність стали важливою частиною естрадних виступів, дозволяючи музикантам демонструвати свої технічні та музичні навички. Цей вплив сприяв розвитку творчого потенціалу музикантів та створенню унікальних та оригінальних музичних образів.

Яскравим прикладом трансформаційного руху в русло джазової музики є Наталія Могилевська, співацький образ якої розвивається і зараз. Розпочавши свою кар'єру у середині 90-х, вона стала відомою завдяки своєму специфічному темброві, який багато музичних критиків називало незвичним для української естради. І не дивно. Наталія стала амбасадоркою твенгу та белтингу в українській естраді. Із самого першого альбому можна виділити її тембр: густий, насичений, із легким надривом та реттлом, що відразу робить тембр голосу якби персоніфікованим, не схожим на більшість інших виконавців. На протязі свого творчого шляху Могилевська шукала себе крізь парадигми таких стилів, як: альтернативний рок, популярна музика, латиноамериканська музика, але випущений у 2020-му році міні-альбом «Любов – то велика сила» відкрив її як співачку, що змогла інтегрувати елементи джазового вокалу у пісні, поєднавши їх таким чином, як ще не вдавалося жодному естрадному співаку.

Джазова музика, впроваджена у естрадний жанр, мала значний вплив на культурний контекст України. Вона стала символом сучасності, інноваційності та творчого пошуку. Музиканти, які виконували естрадну музику з джазовими елементами, висували нові ідеї та концепції, що збагачували культурне середовище країни. Джазова естрадна музика стала визначальною складовою українського музичного ландшафту. Особливим явищем української естради 2000-х стала Тіна Кароль (справжнє ім'я Тетяна Ліберман), що по праву носить титул соул-діви української естради. Із самого першого альбому можна чітко прослідкувати вплив таких співачок, як: Уїтні Хьюстон, Мерайя Керрі, Рейчел Ферелл, Селін Діон та інших. Вже у альбомі "Show Me Your Love" Тіна демонструє яскраві вокальні прийоми, що притаманні джазовій музиці: реттл, твенг, белтінг, мікстове забарвлення та йодлі вводять слухача в нову еру – синтезу естрадної музики із елементами соулу та блюзу. Також Тіну Кароль можна назвати співачкою «тисячі облич», бо за двадцять років своєї діяльності вона випустила альбоми у різних напрямках, таких як: соул, популярна музика, альтернативний рок, R&B, та все ж особливим альбомом «Інтонації», в якому співачка розкривається по-новому. У цьому альбомі вражає її володіння голосом та широкий співацький діапазон, бо Тіна також використовує новий прийом – свистковий регістр (Свистковий регістр також відомий як свистковий діапазон або свисткова октава), в музиці відноситься до високих частот або високих тонів, які можуть бути відтворені голосом людини або музичними інструментами. Цей регістр часто характеризується особливим тонким та проникливим звучанням), що додає особливого саундування пісням.

Джазовий вокал відзначається особливою ритмічною експресією. Вокаліст використовує складні метричні фігури, зміщення акцентів і світлінг ритмів, щоб створити динаміку і енергію. Ритмічні фігури, такі як скати, свінг, синкопування та поліритмічні ефекти, додають виразності та індивідуальності джазовому вокалу. Свінг-це ритмічна особливість джазу, яка передає відчуття кружляючого та танцювального руху. Вокалісти використовують ритмічні пульсації та наголоси на певних нотах для створення світлого та енергійного звучання. Спів зі свінговим ритмом є характерною ознакою джазового вокалу.

Імпровізація є однією з найхарактерніших особливостей джазового вокалу. Вокаліст може вільно експериментувати з мелодією, гармонією, ритмом і фразуванням, додаючи особистий твір-

чий внесок до виконання. Імпровізація дозволяє вокалістам виразити свою унікальну музичну особистість і взаємодіяти з іншими музикантами на сцені. Скетчінг (Scatting): Скетчінг – це техніка, при якій вокаліст імпровізує, використовуючи скат-слова та скат-фрази замість тексту. Це дає вокалістам можливість створювати мелодичні лінії та ритмічні варіації, нагадуючи звучання інструментів. Скетчінг є одним з визначних елементів джазового вокалу і демонструє технічну майстерність та імпровізаційні здібності вокаліста. Цікавим прикладом для української естради є співачка Джамала (справжнє ім'я Сухроба Олегівна Джамаладінова) вона є українською співачкою, авторкою пісень і композитором. Джамала стала відомою завдяки своїй участі та перемозі в конкурсі пісні Євробачення 2016 з піснею «1944». Вона також активно виступає на концертах і записує музику в різних жанрах, включаючи поп, джаз і етнічну музику. Джамала є унікальною співачкою, бо має великий арсенал вокальних прийомів. Вона майстерно демонструє слухачеві діапазон в чотири октави, який насичує мікстом, йодлями, реттлом, свистковим регістром, а особливим є те, що співачка вміє співати мугам – традиційний музичний жанр, що походить з Азербайджану. Це складна форма музики, що об'єднує в собі мелодію, імпровізацію та поетичний текст. Мугам є важливою складовою азербайджанської культури і вважається нематеріальним надбанням людства за рішенням ЮНЕСКО. Це особливо чутно у кульмінації пісні «1944», цей елемент є лейтмотивом страждання кримського народу, а також у новому альбомі «Qırım», що є вдалим синтезом сучасної та етнічної музики.

Джазовий вокал відрізняється відмінною гармонічною складністю. Вокалісти використовують складні гармонічні прогресії, зміни акордів та модуляції для створення багатогранного музичного полотна. Це вимагає від вокаліста добре розвинених музичних навичок і знання гармонійної структури джазової музики.

Фразування і артикуляція є ключовими аспектами джазового вокалу. Вокаліст використовує різноманітні техніки і стилістику, щоб передати почуття і емоції через слова і музику. Розуміння джазового фразування, використання складних ритмів, легато та стакато ефектів, а також правильна артикуляція слів допомагають створити характерну мову джазового вокалу. Фразування в джазовому вокалі включає в себе здатність виконавця виразно та музично передавати мелодію та текст. Вокаліст використовує різні динамічні та емоційні нюанси, варіює темпи, фразує ритмічні

фігури та акцентує окремі слова та фрази. Артикуляція важлива для чіткого висловлення слів та звуків, що допомагає вокалісту передати смисл та емоційний зміст пісні.

Джазовий вокал є джерелом глибокої емоційної виразності. Вокалісти вмільо використовують динаміку, тембри, фарбування та інтонацію, щоб передати різноманітні почуття-від радості і ентузіазму до туги і меланхолії. Експресивність і емоційна глибина є важливими аспектами джазового виконання, які допомагають залучити слухача і створити неповторний музичний досвід.

Джазовий вокал не тільки передбачає виконання пісень, але й сценічну присутність та комунікацію з аудиторією. Вокалісти вмільють створювати зв'язок зі слухачами, використовуючи міміку, жести, контакт очима та інші сценічні прийоми. Це допомагає підкреслити емоційну співвідповідність і взаємодію з аудиторією, роблячи виступ привабливим та захоплюючим.

Дуже цікавим явищем для української естради стала Лаура Марті (Лаура Ашотівна Мартіросян), що стала відомою завдяки альбому «Все буде добре» – сміливе поєднання драйвового фанку, фьюжн та латини дозволило альбому довгий час триматися в чартах української музики. Лаура використовує такі прийоми, як мікст, твенг, подекуди реттл та белтінг, що надають її голосу забарвлення, що дещо нагадує тембр турецької Азизи Мустафазаде.

Усі ці характеристики джазового вокалу допомагають створити унікальний стиль та звучання, яке робить його особливим серед інших музичних жанрів. Джазовий вокал вимагає від виконавця технічної майстерності, музичної ерудиції та вміння виразно комунікувати з аудиторією. Він відкриває безмежні можливості для творчості та індивідуального вираження виконавця.

Висновок. Джаз є одним з найважливіших музичних жанрів, який має глибокий вплив на

розвиток музики по всьому світі. Україна, як країна з багатою музичною спадщиною, не залишилася осторонь цього впливу. Впровадження джазових елементів у естрадну музику стало значною подією в українській музичній сцені, що сприяло розширенню жанрового розмаїття та виникненню нових творчих напрямків. Жанрові поєднання, стилістичні нововведення та впровадження джазової імпровізації збагатили та оновили естрадну музику. Цей процес сприяв розвитку творчого потенціалу музикантів, створенню унікальних артистичних образів та піднесенню культурного контексту України. Джазовий вокал вимагає від виконавця технічної майстерності, музичної ерудиції та вміння виразно комунікувати з аудиторією. Він відкриває безмежні можливості для творчості та індивідуального вираження виконавця.

У Києві спостерігається поява різноманітних жанрових поєднань у джазовому вокалі. Виконавці експериментують зі злиттям джазу з різними музичними напрямками, такими як фанк, соул, поп, ф'южн тощо. Це дозволяє створювати унікальні та оригінальні звучання, які привертають увагу як молодих музикантів, так і широкого слухачського кола. Жанрові поєднання джазу з елементами інших стилів сприяють розширенню аудиторії та відкривають нові можливості для творчого вираження.

Джазовий вокал у Києві перебуває у стані активного розвитку та має свої особливі тенденції. Жанрові поєднання, розвиток талантів, активність музичних спільнот та проведення джазових фестивалів – усе це сприяє розширенню аудиторії та популяризації джазового вокалу у Києві. Місто має багатий потенціал для подальшого розвитку цього жанру, а молоді таланти та професійні виконавці є головними драйверами цього процесу. Зростаюча популярність джазового вокалу у Києві свідчить про важливість цього жанру та його вплив на музичну культуру міста.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Безпала С. Сучасний рівень осмислення українського джазу. *Актуальні проблеми історії, теорії та практики художньої культури*. Київ, 2014. Вип. 33. С. 339–346.
2. Горват І., Вассенбергер І. Основи джазової інтерпретації. Київ, 1980. 119 с.
3. Закус І. М. «Джаз-коло» в українському культурному просторі. *Молодий вчений*. 2017. № 11. С. 562–564.
4. Кириченко І. О. Розважальна музика Галичини міжвоєнного періоду як передумова появи українського джазу. *Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія: Мистецтвознавство*. Тернопіль, 2013. Вип. 1. С. 80–84.
5. Конончук В. Естрадно-джазова освіта в Україні: ретро- та перспектива (до 30-річчя відкриття естрадного відділення в Київському державному музичному училищі імені р. М. Глієра). *Молодь і ринок*. 2011. No 11. С. 99–102.
6. Журба В. В. Особливості гармонії музичного стилю «bebop». *Вісник КНУКіМ: Мистецтвознавство*. 2016. Вип. 35. С. 108–117.
7. Стецюк Б. О. Джазова фортепіанна імпровізація як полістилістичний феномен (на прикладі творчості Ч. Корія) : дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. Харків, 2019. С. 208.

8. Толочик М. А. Блюзове виконання у спектрі джазової музики. *Актуальні питання культурології*. 2012. Вип. 12. С. 167–171.
9. Лі Шуай, Ю.Лошков Джаз як системне явище. Харків, 2019. С. 183.

REFERENCES

1. Bezpala S. (2014) Suchasnyi riven osmyslennia ukrainskoho dzhazu. [The Contemporary Level of Understanding Ukrainian Jazz] Aktualni problemy istorii, teorii ta praktyky khudozhnoi kultury. Actual Problems of History, Theory and Practice of Art Culture, 33. 339–346. [in Ukrainian].
2. Horvat I., Vassenberher I. (1980) Osnovy dzhazovoi interpretatsii. [Fundamentals of Jazz Interpretation], 119. [in Ukrainian].
3. Zakus I. M. (2017) “Dzhaz-kolo” v ukrainskomu kulturnomu prostori. [“Jazz Circle” in the Ukrainian Cultural Space] Molodyi vchenyi. Young Scientist, 11. 562–564. [in Ukrainian].
4. Kyrychenko I. O. (2013) Rozvazhalna muzyka Halychyny mizhvoiennoho periodu yak peredumova poiavy ukrainskoho dzhazu. [Entertainment Music in Galicia during the Interwar Period as a Prerequisite for the Emergence of Ukrainian Jazz] Naukovi zapysky Ternopilskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni Volodymyra Hnatiuka. Serii: Mystetstvoznavstvo. Scientific Notes of Volodymyr Hnatiuk Ternopil National Pedagogical University. Series: Art Studies, 1. 80–84. [in Ukrainian].
5. Kononchuk V. (2011) Estradno-dzhazova osvita v Ukraini: retro- ta perspektyva (do 30-richchia vidkryttia estradnoho viddilennia v Kyivskomu derzhavnomu muzychnomu uchylyshchi imeni r. M. Hliiera). [Popular Music and Jazz Education in Ukraine: Retro and Perspectives (on the 30th Anniversary of the Opening of the Pop Music Department at the R. M. Glier Kyiv State Music College)] Molod i rynek. Youth and the Market, 11. 99–102. [in Ukrainian].
6. Zhurba V. V. (2016) Osoblyvosti harmonii muzychnoho styliu «bebop». [Peculiarities of Harmony in the “Bebop” Musical Style] Visnyk KNUKiM: Mystetstvoznavstvo. Bulletin of Kyiv National University of Culture and Arts. Art Studies, 35. 108–117. [in Ukrainian].
7. Stetsiuk B. O. (2019) Dzhazova fortepianna improvizatsiia yak polistylistychnyi fenomen (na prykladi tvorhosti Ch. Koria) [Jazz Piano Improvisation as a Polystylistic Phenomenon (Based on the Creativity of C. Corea)] : dys. ... kand. mystetstvoznavstva: 17.00.03. PhD thesis in Art Studies: 17.00.03, 208. [in Ukrainian].
8. Tolochyk M. A. (2012) Bliuzove vykonання u spektri dzhazovoi muzyky. Aktualni pytannia kulturolohii. [Blues Performance in the Spectrum of Jazz Music. Actual Issues of Cultural Studies.]12. 167–171. [in Ukrainian].
9. Li Shuai, Yu.Loshkov (2019) Dzhaz yak systemne yavyshe. [Jazz as a Systemic Phenomenon] 183. [in Ukrainian].